

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

PRELAT VALENTIN PODGORC je obhajal dne 14. febru...

SLUČAJ V ŽELEZNI KAPLJI, ki je našel odmev tudi v šir...

KOROŠKE ZADRUGE, za kate...

PROPAGANDO za priklopi...

NAPETOST NA KOROŠKEM. — Odkar se je začelo...

OZNA TUDI NA KOROŠKEM. — Jugoslovanski komu...

Senat je odobril pomoč Grški in Turški z veliko večino

Vandenberg in Taft sta vodila fronto, proti je bil Bricker

Washington. — Senatna zbor...

Predlog je bil poslan v posl...

Ohajska republikanska sena...

Senator Vandenberg je vodil...

STREŽNICA DOBI LEP DENAR PO SVOJEM GOSPODARJU

Winnipeg. — Margaret Laxdal, stara 68 let, je bila gotovo...

Thomas Campbell, samski in živeč v Minneapolisu, je oni dan...

Sorodniki so hoteli oporoko ovreči, toda sodnja jo je potrdila.

Cleveland stopa v novo dobo ekonomskega razvija, zatrjuje Elmer Lindseth

Pred industriji, zbranim v Mid-Day klubu, je govoril Elmer L. Lindseth, predsednik od...

Kot industrija, ki preskrbuje električno luč in silo, mora Illuminating družba preseliti vs...

Vlak z angleškimi vojaki so teroristi poglani v zrak

Napada dolžijo židovske teroriste v Palestini, ki se maščujejo

Jeruzalem. — Židovski teroristi so poglani v zrak vlak, ki je vozil angleško vojaštvo.

Angleške oblasti sodijo, da je bil ta napad izvršen iz maščevanja, ker so oblasti zadnji teden obesile štiri židovske teroriste.

Tajna teroristična židovska organizacija je sporočila angleškim oblastem, da bo sledilo krvavo maščevanje.

Bivši unijski uradnik toži unijo na zaostali plači nad 40 ur

Na federalni sodnji v Clevelandu je Finis Reynolds iz Canton, Ohio, vložil tožbo proti je...

Reynolds pravi, da je delal kot unijski uradnik vsak teden nad 40 ur, toda ni nikoli dobil plačano za čas nad 40 ur na teden.

Na federalni sodnji je bilo vloženo že mnogo tožb proti delodajalcem za nadurno delo, toda to je prvi slučaj, da bi kdo vložil tožbo proti uniji, da ni plačala svojim delavcem, kakor to zahteva federalna postava.

Reynolds je bil svoje čase predsednik jeklarske unije pri Timken Roller Bearing Co. v Cantonu.

Ta ne bo več rezal avtnih koles

New Philadelphia, O. — Nek 17 letni fant je bil pred sodnikom obtožen, da je z žepnim nožem prerezal avtna kolesa svojemu tekmeču, ki je imel sestanek z njegovim dekletom.

En teden bo vzelo, da bodo dobili vsa trupla izpod razvalin

Texas City, Texas. — Na pogorišču razstrelbe v tem mestu se je razvil strupen plin, ki ovira delo pri iskanju trupel pod ruševinami.

Rdeči križ trdi, da je bilo smrtnih žrtev najmanj 580, toda natančno število še ne morejo dognati.

Vodstvo obrežne straže, ki preiskuje vzroke razstrelbe, je zvedelo, da je moštvo posadke na francoskem parniku Grandcamp kadilo, kar je proti odredbam oblasti.

Višja mezda jeklarskim delavcem bo preprečila nižje cene

Senator Taft misli, da ne moremo pričakovati zdaj nižjih cen

Washington. — Ohajska senator Taft je včeraj rekel, da dejstvo, ker so dobili jeklarski delavci \$1 na dan priboljška, bo najbrže vzrok, da ne moremo...

Taft je tudi povedal, da bo pododsek pripravil vprašalne pole ter jih razposlal na kakih 100 zastopnikov industrije, poljedelstva in delavstva.

Taft je rekel, da podpira predsednika Trumanova v apelu, da se morajo cene na splošno znižati, toda to je pa mogoče le, trdi Taft, ako ob tem času ne bo zvišanje mezd.

Taft je rekel, da podpira predsednika Trumanova v apelu, da se morajo cene na splošno znižati, toda to je pa mogoče le, trdi Taft, ako ob tem času ne bo zvišanje mezd.

Dr. Kern se je moral podati v bolnišnico v Kaliforniji

Iz Santa Barbara, Kalifornija, se je oglasil dr. F. J. Kern, ki je šel tje s svojo soprogo obiskat sina. Nameraval je ostati tam kake tri tedne, zdaj pa piše, da bo moral počitnice raztegniti za par tednov in sicer se bo podal za dva tedna v bolnišnico, da mu pozdravijo želodec.

Dr. Kern se je moral podati v bolnišnico v Kaliforniji

Dr. Kern tudi piše, da vlada zdaj v Kaliforniji strahovita vročina. Par dni je kazal toplomer celo 93 stopinj nad ničlo. Sreča je ta, da so večeri hladni. Vidite, g. doktor, v Clevelandu smo na boljšem, ker imamo dneve in večere hladne.

Mladi Roosevelt je dobil odlikovanje

New York. — Admiral Kelly je odlikoval Franklin D. Roosevelta Jr. z zaslužnim križcem, ker se je odlikoval kot poveljnik rušilca 31. jan. 1945 proti japonskim podmornici.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Pozor, posestniki! — Za okraj Cuyahoga je treba plačati zemljiške davke za prvo polovico leta 1946.

Zopet v bolnišnici! — Frank Salmick iz 793 E. 156. St., se je moral zopet podati v bolnišnico.

V Mehiko je odšla! — Gdč. Viola Tratter, ki je tajnica pri županu Burke-u, je odletela z letalom v Mehiko na kratke počitnice.

Poroka! — Mr. in Mrs. John Sever, 1101 E. 74. St., naznanjata, da se bo poročila njiju hčerka Anne z Mr. Williamom J. Bruss iz 6210 Superior Ave.

V bolnišnici! — Lillian J. Klančar, hčerka Mr. in Mrs. Anton Klančar iz 1072 E. 67. St., se nahaja že dlje časa v Cleveland Clinic bolnišnici.

no operacijo. Prijateljice jo lahko obiščejo v sobi 351 od 2 do 4 popoldne in 7 do 8 zvečer.

Nova pevska zbor! — Jakob Jesenko nam sporoča da so imeli zadnje nedeljo sestanek za potrebno ustanovitve pevskega zbora.

Deklico so dobili! — Pri družini Mr. in Mrs. Joseph Zele Jr., 452 E. 152. St., so kupili zalo hčerko, da bo imel njih sinček Ronney sestrico, s katero se bo igral.

V Angliji so cigarete po 68c zavojček

London. — Zavojček z 20 cigaretami stane danes v Angliji 68 centov. V 6 dneh so se podražile za 20 centov.

Dobil je precej ponudb za ženitev

South Bend, Ind. — Dan Young, ki je nedavno praznoval 103. letnico svojega rojstva, je prejel 28 ženitbenih ponudb.

Zakladniški tajnik urgira senat, naj ne zmanjša davkov

Snyder trdi, da tega ob tem času ni potreba, pač pa morda pozneje

Washington. — Zakladniški tajnik John W. Snyder je apeliral na senat, naj ob tem času ne zmanjša dohodninskih davkov.

Snyder zagovarja stališče Trumanove administracije, da naj bi se ne znižalo dohodninskih davkov vsaj prihodnjih 14 mesecev.

Snyder je rekel, da nevarnost inflacije še ni minila in dokler ne bo, iz ekonomskega stališča ni priporočljivo zmanjšati dohodninske davke.

Za lovsko sezijo bodo preskrbljeni

Pompton Lakes, N. J. — V tem kraju je bil odprt ribolov na postrvi zadnji teden. Od 584 učencev v višji šoli jih je prvi dan ribolova manjkalo nič manj kot 118.

Anglija in Amerika ne marata ruskega kandidata za tržaško državo

New York. — Ameriška in angleška delegacija sta zavrnila predlog Sovjetske Unije, da bi bil prvi guvernir tržaške države švedski odvetnik Branting.

Varnostni koncil združenih narodov je že pred dvema mesecema vzel v svoje področje novo tržaško državo, izdobljeno iz Jugoslavije in Italije.

Številčni grobovi v Avstriji

Dunaj. — V Zgornji Avstriji so odkrili nadaljne številčne grobove. V skupnem grobu so našli 193 trupel, dan prej pa v drugem 400.

Z mostu je skočilo že 78 samomorilcev

San Francisco. — Z mostu Golden Gate v tem mestu je skočilo v samomorilnem namenu že 78 oseb.

Toda senat je sprejel k predlogu dodatek, da ameriška vlada ne bo podpirala nobenih pogodb, ki so bile morda pripravljene med ameriški in tujimi vlada.

Da je senat s tako večino glasoval za Trumanov predlog, je največ pomagal Henry Wallace, ki ob tem času hodi po Evropi in napada ameriško zunanjo politiko.

Da je senat s tako večino glasoval za Trumanov predlog, je največ pomagal Henry Wallace, ki ob tem času hodi po Evropi in napada ameriško zunanjo politiko.

Frank J. Lausche je ob tej priliki izjavil, da cilj Zed. državnih svetski imperializem, ampak cilj, da se dvigne možnost posameznika do vrhunca kapacitete.

Amerika ne išče več zemlje, ampak pravico za človeštvo, pravi Lausche

Bivši ohjski guvernir Frank Lausche je bil povabljen za glavnega govornika ob priliki praznovanja 50-letnice Goodrich socialne ustanove, ki se je vršila v hotelu Cleveland.

Frank J. Lausche je ob tej priliki izjavil, da cilj Zed. državnih svetski imperializem, ampak cilj, da se dvigne možnost posameznika do vrhunca kapacitete.

Eksplozija na Reki je ubila 23 oseb

Belgrad. — Na kolodvoru v Reki se je pripetila razstrelba, ki je ubila 23 oseb, 9 jih je bilo pa ranjenih.

BOLJ IZNAJDLJIVIH LJUDI JIH NI, KOT SO ZAKONSKI MOŽJE V SILI

New York. — Elmer Gargan, z domom. Toda Gargan ni zastoj prebrisane irske krvi. Spomnil se je, da ima na Irskem teto in da ni nobene zapreke telefonirati preko morja.

Vse se je točno izvršilo in vse je bilo zadovoljno. Elmer je sicer plačal \$15.00 za telefon, pa kaj je to, če je pa vedel, da bo smel drugi dan k ženi domov.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
 Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
 Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
 Za Cleveland in okolice po razpisalnih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
 Posamezna številka stana 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
 United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
 U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
 U. S. \$2.50 for 3 months Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
 Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
 Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1936, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 88 Wed., April 23, 1947

Churchillova priznanja

Naši čitatelji dobro vedo, kakšen boj se je razvel ob predlogu predsednika Trumanu, naj se da podpora Grčiji in Turčiji v njenem boju proti nevarnostim komunizma. Amerika bo denarno podprla ti dve deželji, da si gospodarsko opomoreta in da se tako lažje ustavljata kaki komunistični revoluciji, ki najde vedno v revščini in obupu ljudskih množic nevarno oporo. Pri tem namenu podpirajo Trumanova prizadevanja vsi, ki se zavedajo nevarnosti komunizma. Proti so pa spet vsi, ki jih omamlja misel, da rešitev sveta prihaja samo iz Sovjetije.

V tem, lahko rečemo svetovnem prepiru, je spregovoril v korist Trumanovemu prdlogu tudi nekdanji angleški ministrski predsednik Churchill. Stari državnik je napisal daljši članek o Grčiji in nevarnosti komunizma. Nas iz tega članka zanimata dve misli, ki mečeta jasno luč tudi na razmere v Jugoslaviji in posebej v Sloveniji. Oglejmo si ti dve Churchillovi priznanji o razmerah v zadnji vojski.

Prvo, kar Churchill naravnost pove, je to, da so Angleži in za njimi Amerikanci podpirali med zadnjo vojsko vsakogar, o katerem so mislili, da more škodovati Nemcem. Takole pravi dobesedno: "Med vojsko proti Hitlerjanski Nemčiji in proti kruti zasedbi Grčije, je dajala Velika Britanija orožje in vsako pomoč, ki smo jo zmogli vsakemu, ki bi mogel ubiti kakega Huna (Nemca)." To se pravi, da so Angleži na Balkanu pomagali komunistom, če prav so vedeli, da so to komunisti. Ni jim bilo mar za te uskanisce narode in njih bodočnost. Mislili so samo na svojo zmago in svojo rešitev. Balkance so izrabljali kot vojni material. Zato jim je bilo tudi vseeno, če padajo na Balkanu milijoni, samo da se varujejo angleška življenja.

V Jugoslaviji je odporno gibanje proti Nemcem videlo strašno nemško brezobzirnost. Za ubitega Nemca so ustrelili deset pa tudi več nedolžnih ljudi. Jugoslovanski vodilni krogi niso hoteli pošiljati v smrt tisočev ljudi tja v en dan, brez ozira pa to, ali se doseže kak uspeh ali ne. Vedeli so, da morajo za osvoboditev biti žrtve, toda ne žrtve brez vsakega premisleka. S tem, da bi uničevali lastne ljudi brez narčta in da bi pustili deželo brez vsake misli na bodočnost, bi pač ubili enega ali drugega Nemca, toda resne škode ne bi mogli napraviti nekakemu bojnemu stroju. Komunistom pa ni nič za to, če poženejo v smrt tisoče ljudi, samo da dosežejo svoje namene. Znano je, da so po Slovenskem partizani govorili: "Naj tudi ves narod pogine, (razen njih seveda) da le ideja zmagaja." Ker so bili komunisti najbolj na uslugo brez ozira na to kaj je prav in kaj ne, zato je Anglež njim dal vso podporo in polagoma odtgnil vsako pomoč onim, ki niso hoteli uničevati svojega ljudstva. Na ta način je Anglež varoval svojo kožo in nosil kozo Balkancev na trg. In tako so titovski malo da ne uničili Jugoslavijo. Sami so rušili železnice, mostove, tovarne, žage in različna poslopja od prosvetnih domov do cerkva. Sedaj mora ljudstvo samo popravljati, kar je partizanska neumnost uničila. Če pa kdo ni rušil ali ni pristal na njih uničevanje, so ga proglasili za izdajalca in ga kot takega tožili zaveznikom. V masah so pobijali svoje nasprotnike in to pobijanje lažnivo imenovali osvobodilni boj proti Nemcem. Padlo je v tej vojski 1,700,000 Jugoslovancev, čez 10% vsega prebivalstva. Niti 5% od tega ogromnega števila ni padlo od nemškega orožja; vse drugo od bratskega jugoslovanskega. Na svoji strani pa so pri tem imeli partizani vso propagando zaveznikov, ki je Tita povzdigovala v nebo.

To je prvo Churchillovo priznanje. Kar smo mi tu opisali, je mož sedaj na kratko priznal in izpovedal. "N. Y. Times" ki piše o tem priznanju, se ne more vzdržati in podraži Churchilla, da menda danes uvidi, kako nespametna je bila taka politika.

Drugo Churchillovo priznanje je bolj podrobno pove, da Angleži spoznavajo, kako nespametno so delali v svoji brutalni brezobzirnosti. Churchill pripoveduje, da komunistični partizani niso naredili nič ali pa prav malo proti nemškemu okupatorjem. Pobili so torej le malo tistih "Hunov," za pobijanje katerih bi se Anglež združil tudi s samim vragom. Tudi v tem so se torej angleški račun zmotili. Churchill pravi, da so partizani orožje in municijo, ki so jim jo dali Angleži, da bi se borili proti Nemcem, spravljali in izrabljali proti domačim ljudem. Vse za zmago komunizma.

Kar se je godilo na Grškem, se je žalibog tudi na Slovenskem in v celi Jugoslaviji. Ta zavezniška politika, ki je podpirala komuniste, je naredila Tita in sedanjo komunistično Jugoslavijo. Komunist je imel orožje in je napadal mirne ljudi, ki niso trobili v njegov rog. Da se jih je mogel kmet vsaj malo ubraniti, je moral prosti Lahje za puške. Nastale so vaše straže proti komunističnim roparjem, ki so nosili mogočno ime partizani. Ko se je v septembru 1943 Italija zrušila, so zavezniški skrbeli, da so italijanske divizije izročale orožje komunistom. Tako so bili ti vedno močnejši. Slovenski kmet je moral sedaj uporabljati nemško orožje, da

se je branil pred komunisti, ki so ga napadali s tem zaveznikim orožjem. Pri tem je bil vsak domobranec proglasen za izdajalca. In Anglež je držal Tita še po zmagi na Nemčijo in mu izročil domobrancelce, da jih je poklal!

Sedaj prihaja spoznanje in priznanje. Angleži vidijo, kako neumno so postopali in kako so s svojo politiko ustvarili Amerikancem in Angležem sovražno Titovino. Klicali so sami vrage in mu pomagali, da je prišel čim dalje proti zapadu. Danes se jim smeje. Ne vedo, kako bi pregnali komunističnega vrage, ki so ga sami priklicali.

Tako se polagoma dani. Zapadni zavezniški spoznavajo napake, ki so jih delali v svoji brezobzirnosti in ki se sedaj bridko maščujejo nad njimi samimi. Krivice, ki so jo napravili našemu narodu v starem kraju seveda samo s kakimi Churchillovimi priznanji ne popravijo.

Tri stvari so vedno bolj jasne: Prva je ta, da je bilo komunistom samo za komunizem in nič drugega. Tito se ni boril za kako svobodo jugoslovanskih narodov, ampak, da izpelje iz Moskve naročene komunistične načrte. Partizanom ni bilo ne za slovenski narod in ne za zmago zaveznikov, ki imajo danes zanje le zmerjanje "kapitalist." Angleži so mislili, da izrabljajo Balkance, komunisti pa so izgrabljali Angleže. Krivica je lagala sama sebi.

Drugič je vprašanje, kdo je "izdajalec" za pametnega človeka enkrat za vselej razčiščeno. "Izdajalci" skupne zavezniške stvari so bili partizani, ki so jemali orožje od zaveznikov pa ga niso porabljali proti Nemcem, ampak proti domačim nasprotnikom. Ta domači nasprotnik se je samo branil pred partizanskimi divjaki. Zato ni on ničesar izdajal. Dejanski izdajalci naroda v starem kraju so bili partizani sami. Pobijali so ta narod in ga končno izročili v suženjstvo Sovjetiji. — Slovenski narod v starem kraju je jasno videl načrte kmunistov, zato se je proti tem izdajalcem boril, kot je pač vedel in mogel. Z vso dušo je bil ta narod proti Nemcem in Lahom, bil pa obenem tudi proti komunistom. Naš narod v starem kraju je tako dejansko vedno držal in še drži z Ameriko in Anglijo. Danes od Angležev po strašnih skušnjah z njimi ničesar ne pričakuje, vse pa pričakuje od Amerike.

Pa je še tretje jasno. Kot narod v starem kraju, smo tudi mi od vsega začetka branili tiste, ki jih je komunistična propaganda napadala kot "izdajalce." Poznali smo svoj narod in smo mu zaupali. Narod, ki je gledal v Lahih in Nemcih vedno svojega sovražnika, ne bo ničesar izdajal tema sovražnikom. Danes je jasno, da se v tem zaupanju v svoj narod nismo motili. Danes mora Churchill izpovedovati, da se je motila njegova politika. Danes svet ve, kar smo mi vedno trdili, da je bil in je še resničen izdajalec slovenskega naroda — komunističen partizan. Ta pa predstavlja morda pet odstotkov slovenskega naroda.

BESEDA IZ NARODA

Še nekaj o mesečniku "Novi Svet"

Chicago, Ill. — Oklie v tem listu glede mesečnika "Novi Svet" je dobil nepričakovano lep odmev. Od vseh delov Združenih držav prihajajo navduševalna pisma, v katerih nas rojak in rojakinja prosijo, da se z mesečnikom "Novi Svet" nadaljuje. Najbolj zanimiva pisma bodo priobčena v "Novem Svetu," tu pa naj omenim samo nekaj odlomkov. — "Zelo sem se prestrašila, ko sem zvedela, da Novi Svet preneha. Sedaj sem pa zopet vesela, ko ga boste zopet pošiljali," se glasi pismo iz Chicago. — "Pripravljena sem plačati večjo naročnino, samo da bi naprej izhajal ta priljubljeni mesečnik," piše rojakinja iz Pullman-a, Ill. — "Pogrešala bi ga kot najboljšega prijatelja," pravi rojakinja iz Imperiala, Pa. Najbolj važno pismo je došlo dosedaj iz slovenske metropole Cleveland, Ohio, in se deloma glasi: "Mi svetujemo, da se odpre poseben sklad prispevkov v podporo mesečnika "Novi Svet," tega najbolj zanimivega slovenskega lista." To pismo da veliko misliti. Tu v Chicagu je neki rojak, ki pa noče biti imenovan, in je že daroval 10 dolarjev v ta namen, neki drugi je pa obljubil večjo vsoto, izplačljivo takoj, ko zopet izide "Novi Svet." Tako je obstoj lista že skoro zagotovljen. Odvisno je seveda, kakšen odziv bo dobilo pismo iz Clevelanda, O. Pa še nekaj je važno: nove na-

ročnike potrebujemo. Toda več o tem v prihodnji številki "Novega Sveta."
 Narodni pozdrav,
 John Gottlieb,
 1845 W. Cermak Rd.
 Chicago 8, Ill.

Društvo sv. Jožefa št. 146 KSKJ ob 35 letnici

Cleveland (Newburgh), O. — Zopet opominjam naše članstvo glede 35 letnice in radi delnic in zabave, ki se bo vršila ob priliki naše slavnostne seje dne 4. maja v SND na 80. cesti. Se dobrih par tednov in oddali bomo tri lepe nagrade, katere smo kupili pri Louis Perko Electrical Appliance, tam gori na E. 93 St., in Union Ave.
 Vse tri nagrade so razstavljene pri omenjenem rojaku v izložbenem oknu. Pojdite tje in oglejte si jih. Pri njem lahko dobite tudi delnice, s katerimi boste upravičeni do teh nagrad, ali pa se zglasite pri društvenem tajniku. Rojako v Newburghu toplo priporočam, da sežete po delnicah in boste morda ravnvo vi deležni ene teh nagrad: Electric roaster, Sunbeam mixer ali Sunbeam ironer.
 Neka ženska pravi, da je silno vesela, ko ji je mož kupil "Electric roaster" in pravi, da ko je po starem pekla kozo, da se je pečenja kar nekam kislodržala, sedaj pa se kar smeje, ko se peče. In prav tako pripoveduje o "Electric mixerju," da če imate tega pri hiši, da si pripravite mnogo ročnega dela, kadar pečete kake torte ali kekse ali kaj podobnega. Dalje prosim vse, ki imate doma te delnice, da mi vrnete odlomke najkasneje do 30. aprila, da bomo mogli vse urediti za prireditev.
 Z vraskim pozdravom,
 John J. Kaplan, tajnik.

Velikonočno nedeljo zjutraj me je še držal. Sklenil sem bil, da bom spremijal svojo ženo, ko bo šla k slovenski službi božji, kjer bo ta dan posebno lepo petje in godba.

Zjutraj ob osmih grem skozi svojo sobo — in kaj vidim Na pisalni mizi so bili štirje katekizmi, vsi odprti na strani, kjer je zapisana cerkvena zapoved:
 "Spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu in vsaj v velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo."

In da bi tega gotovo ne prezrl, je bila zapoved v vsaki knjigi rdeče podčrtana.
 Obstal sem in strmel.
 Moji trije fantiči in moja hčerka! ... O, ti navihanci! Ne da bi povedali o tem kaj meni, so sklenili, da poizkusijo sami. Njihov poizkus je pa kot vihar sprebrnil mojo dušo.

"Torej sem že tako daleč!" sem si mislil, "da me morajo spreobračati moji otroci."
 V naglici sem se oblekel, niti obrti se nisem imel časa; šel sem v cerkev k spovednici gospoda vikarja, ki so jo ženske kar oblegale. Tu bi moral čakati najmanj eno uro ... Veste pa, kako sem pri čakanju nepotrpežljiv!
 Na srečo je prišel mimo župnik, me pogledal in rekel: "Bi se radi spovedali?"
 "Da."
 "Tukaj prosim!"
 Peljal me je v svojo sobo. Čez deset minut sem se vrnil. Vrgel sem bil hudobca in vse njegovo iz svojega srca. — Potem sem šel k sv. obhajilu. — Ko pridem domov, vidim, da so otroci nekam nemirni.
 "Vsi semkaj!"
 ... ???
 "Od kdaj pa dajejo nauke staršem otroci?"
 ... ???
 Nisem se mogel več premagovati. Objel sem jih ... Ti edini so imeli pogum.

Moj ljubi gospod župnik! To velikonočno darilo sem vam hotel pokloniti. Storit bi bil moral že pred dvajsetimi leti ... Če ne bi imel svojih ljubih otrok, bi tega prav gotovo niti zdaj ne storil.
 Tako pa se je zdaj zgodilo! Aleluja!
 Vaš vdani Louis B. ...
 (Francosko spisal Pierre L'Ermite)
 Resnicoljub.

—V letu 1944 je država Kalifornija producirala 310,992,000 sodov naravnega olja v takratni vrednosti \$323,432,000.
 —Povprečna vporaba gazolina za potniške avtomobile se je od 1920 do danes več kot podvojila.

Pogumni otroci

Neki francoski župnik je prejel kot posebno dragoceno velikonočno darilo sledeče pismo:
 "Ljubi gospod župnik!
 Veselite se! ... Vaša srčna želja je izpolnjena: Vaš faran je opravil svojo velikonočno dolžnost.
 Sporočam vam to, ker sem prepričan, da vam bo v veliko veselje in ker resno želim, da bi odšel tudi mene šteli med one katoličane, ki se nanje veslakor lahko zanese.
 In kako je ljubi Bog našel to izgubljeno ovcu? Kar naravnost vam povem, da ne lahko. Zli duh v meni se je upiral do skrajnosti. Že pred več leti je poizkusila moja dobra žena, da bi me spreobrnila, pa sem ne podirajo.
 Po najinem razgovoru se mi je začela vest vedno pogosteje oglašati. Zahrepen sem po nemčem trdnem, kar bi me držalo pokoncu tudi v sedanjem razdvojenem času. Zahrepen sem postati res mož v vsakem oziru. Žel sem si veljavnosti, ki je res veljavna. Iskal sem načela, ki daje moč, pisati tudi "prosvetljenemu" prijatelju: "Pridem v petek na kosilo, prosim Te pa, da pripraviš postne jedi, ker me poznaš, da sem zvest katoličan." Tako mi je pisal pretekli teden general N. — In s kakšno pisavo! ... Črke so bile kot žveplenke, kot bi se v bojni vrsti pripravljale na napad.
 Hudobec me je držal le še z eno roko, a držal me je le še! O, ta ne izpusti zlepa.

dan in pokaži, kaj imaš."
 France odloži cigaro na pepelnik, izvleče kufček izpod postelje, malo premeša po njem in mi pokaže po dnos ... o, ti vsi hudčiči, kdo bi mislil kaj takega od Jakišča ... tudi en pajntek špa-ge ali železne vode. Buljil sem v steklenico, bulil v Jakišča, odpiral in zaprj usta, kot žaba na soncu. Meneal sem si oči, če res vidim prav. Živa resnica! V roki je držal pravo in pristno kapljo.
 "Ja, France ... " sem končno zastokal z največjo težavo.
 "Surprise! surprise!" vpije Jakišič in se reži na vsa usta, ko vidi, kako me je panal. "Kaj misliš, da si samo ti tako prebrisan, da se preskrbiš s tako stvarjo? In misliš, da znaš samo ti molčati in tajiti, da nosiš kaj takega s seboj. Aha! Razlika je samo ta, da sem vtaknil tisto v koečeg za vsak slučaj, če bi vam trém kaj napek hodilo in bi vam dal par kapljic, ti si pa nosiš tisto sam zase, saj te poznam."
 "France!" sem tedaj našel nekaj več besed. "da boš vedel, tega ti na bom nikoli odpustil, ker si me tako nazarensko potegnil. O, ti, pokrita rihla, ti! Pa kako si znaš tajiti! Da te le sram ni, da si tak. Čakaj no, pokaži, kak-

ČE VERJAMETE AL PA NE

"Pa iščeš in stefnarš tam po kovčegu, kot bi se bal, da boš kaj strl. Kaj pa vlačiš seboj, kurja jajca?" bi rad vedel Jakišič, ki je zvedavo opazoval moje početje.
 "Tiho bodi, ki nič ne veš," mu ročno ukazem. "Boš že videl, kaj bo, če bom našel med to navlaklo. Pa menda nisem doma pozabil ... aha, sem že otipal. Zdj se pa le pripravil na surprise," sem mu govoril in počasi vlekel iz kovčega iskano stvar, če ni bila mar zadeva. Nekako tako sem jo vlekel k sebi, kot smo vlekli rake iz luknje, kjer je bilo treba paziti, da te ni popadel za prst. Lepo v mehko čunjo je bilo zavito in vzelo je nekaj časa, da sem odvil in tedaj sem Jakišču zmagoslavno pokazal en pajnt fine špa-ge, ki sem jo vzel s seboj za vsak slučaj, če bi potreboval pomoči v črevesju. Vse dozdej sem jo tajil, čeprav sem imel parkrat precej močne padke, da bi stvar vzel iz kovčega. Takrat, ko sva pri Gospo-

darichu štrečila po špajzah, bi bil moral priti na svojo lastno zadevo, če bi ne bila nič našla. Tako sem pa lepo zamolčal in šparal za čase, ko ne bo drugega pri roki. To je bilo pa zdaj v Oškošu, kjer se bo pred večerjo tako prilleglo par kapljice, kot se prileže hren k velikonočnemu žegnju.
 "Vidiš, Francelj, tukaj se ga našpeglaj. Pa reci, da nisem previden človek, ki skrbi za eventualnosti, ki se človeku primerijo na potovanju. Zdjaje si ga bom pa odmeril nekaj, da se bo večerja lepše vsedla, da ne bo padla kar v prazno. En par kapljice bi tudi tebi bal, da si boš vsaj prah izplaknil po grlu. Ampak dosti ga ne smeš, ki ga nisi vajen. Bi se lahko primerilo, da bi doli v restavracijo privriskal, kar bi bilo zelo nespodobno v tako lepem hotelu, ko se moramo obnašati kot manirnih ljudi. Eno žličko bi ti ga dal, bo ravno prav."
 "Pa je to vse, kar si mi hotel pokazati? Ali je to ves tvoj surprise?" vpraša Jakišič, ki je dozdej verno poslušal, pa ki sem videl, da ga ta stvar ni nič kaj posebno ganila. Naj bi bil kdo drug na njegovem mestu, bi moral najprej pokazati zamašek

in šele čez dolgo vso steklenico, da ga ne bi prenalgo spoznanje zlomilo.
 "Če je to vse, vprašaj?" se začudim jaz. "O, križana gora, kaj vpraša: če je to vse. Kaj pa naj bi bilo v takih okoliščinah bolj pripravnega, bolj dopadljivega, bolj precartanega, kot ena taka flaška, ko se še ne ve, če nismo kje v kakem pustem kraju, kjer se ne dobi poštene pijače. Tako neumno vprašanje. Kaj si res že tako zakrknjen, da te nobena stvar več ne gane in ne spravi iz glajza? Najraje bi ti nič ne dal pokusit, ki si tak, da boš vedel."
 "Kaj pa drdraš tje v en dan. Počakaj, da se beseda vleti. Ko si delal take priprave in se obnašal, kot bi šel šac kopat, sem mislil, da boš res kaj posebnega pokazal. Čakaj, zdaj bom pa jaz nekoliko pogledal po mojem kufcu. Morda imam tudi jaz kak surprise tam."
 "Sur, ti boš pa kaj imel tam posebnega. Pa saj vem, kaj imaš, nekaj cigar, da col."
 "Ti kar malo potrpi, pa postelje se dobro pripravi, da te ne bo zlomilo, ko boš videl, kaj ti bom pa jaz pokazal."
 "Sem prav radoveden in prav nič me ne bo zlomilo. Kar na

šne sorte je," sem rekel, ko sem ga dobro ostel.
 Ogladnel sem si z veliko navdahnjenostjo napis, potresel steklenico, da bi videl, če tekočina drži peno in dognal, da bo.
 "No, če je pa tako," sem povzel, "pa res ne bo pometno, če bi obe steklenici odpirala. Pa dajva, ker ti je vseeno, najprej tvojo."
 "Sicer se ne spominjam, da bi kdaj rekel, da mi je vseeno, toda ker sam ne pijem, naredi, kar hočeš," je France primaknil.
 "Vidiš, v tem slučaju je pa le prav, da ti taka stvar ne gre," sem ga pohvalil. "Bo toliko več name prišlo. Če bi bil prijatelj Jim tukaj, bi zdaj že vsak svojo natepala in vsak svojo robo hvalila. "Kaj praviš, ali bi dala tudi našima kolegoma tam v drugi sobi nekaj od tega? Bogve, če jim bo škodilo?" sem ves v skrbeh vprašal.
 "Če tebi ne bo, tudi onima dvema ne bo, kar potolažen bodi. Pa po pameti najvaj, ker do Willarda je še daleč in bogve, če imajo tam kaj take robe."
 Za dva prsta sem ga vsakemu natočil, najprej sebi, da sem videl, če je zakej in pa še nazadnje, ker je ravno tako naneslo, saj veste.

Miklova lipa

ZGODOVINSKA POVEST

Zdaj pa se tudi Florijan ni mogel več vzdržati. Odkočel je s svojega sedeža ter razprostril obe roki, kakor bi hotel planiti na svojo ženo. Se ni bil položil nikdar prsta nanjo, a zdaj je vse trepetalo v njem in kar ne hote je dvignil pest, da bi jo kaznoval za njene nelepe besede. Spoštoval je svoj kmetski stan in speko ga je v dno duše, da ga je stavila v eno vrsto s cigani. Toda, še je imel toliko preudarka, da se je ni lotil. A ker je moral na vsak način dati duška svojem gnevu, zarentači nekolikokrat divje ter udari s tako močjo s pestmi ob mizo, da se je vse streslo.

Florijanova mati — očeta že davno ni imel — prihti prestrašena v hišo, ko je čula ropot.

"I kaj pa imata za pet Kriščevih ran zopet? Vzklizne starka. "Kaj pa je treba zmiraj teh preprirov v naši hiši? . . . Florijan, da se vendar ne spametuješ! . . ."

Florijanova mati ni bila ena tistih tašč, ki so sovražne svoji snahi. Poznala je dobro napačne nevestine, a svarila je vendar vedno le sina, kadar se je vnel kak prepri. Imela je potrpežljivost z mlado, nekoliko razvajeno ženo in bila je zmeraj pametnejši od žene in da mora torej on odjenjati.

Toda Florijan je bil danes zelo razkačen in se ni dal potolažiti.

"E, pustite me!" odvrne skoro osorno svoji materi. "Kdo pa bi ostal miren poleg take žene! Saj je taka, kakor bi bila obsedena!"

Matilda pa tudi še ni molčala.

Matilda pa tudi še ni molčala. "Pa sem se morala oboščiti na takega človeka," je tarjala, "ko sem imela snubačev na izbiri! Če bi bila vzela najslabšega izmed njih, bi bila še vedno na boljšem, kakor pa sem sedaj!"

Te besede pa seveda niso bile po tem, da bi bile potolažile Florijana, zato tudi on zopet odvrne:

"No, tisti snubci, ki si jih imela ti, so bili pa res kdo ve kaj! Kar vzela bi bila tistega postopača, . . . tistega hinavskega Huberja, . . . ubijalca tistega! Potem bi bila pa res ti ciganka! Saj se vlačič on zmeraj po svetu kot cigan!"

"O joj, o joj, zdaj me zmeraj pa še s ciganko!" zažene jok in krič mlada žena, nalašč preobrnivši moževe besede in ne meneč se za to, da ji je samo vrnil, kar mu je bila pred kratkem ona vrgla v obraz.

Florijana je to preobračanje njegovih besed še bolj razkačilo. Poseže po sekiro, ki je ležala pod pečjo in steče venkaj pod okno. Tu je rastle mlada, tanka lipa. Florijan za mahne enkrat, dvakrat in drevesce se zvrne po tleh. Nato stopi k oknu in zakliče svoji ženi:

"Sem pojdi in poglej! Zdaj

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

ko za Koroško s tem, da so organizirali po vsej Koroški svojo špijonsko službo pod vodstvom znane OZNA-e. Celov taborišča, kjer so begunci, so spravili večje število svojih agentov, ki poročajo o vsakem beguncu, kaj kje govori. Tudi druge Slovence kontrolirajo, če kdo reče kako besedo proti njih božanstvu Titu. Posledica je ta, da se vse, kar je pošteno, vedno bolj bčji take Jugoslavije. Taka propaganda dosega ravno nasproten namen kot ga ima. Ljudje se pač boje, niso pa navdušeni.

KDO BO ODLOČEVAL? — Pri vsem tem ljudstvo dobro ve, da vsa ta propaganda nič ne odloča. Odločile bodo velesile. Namesto, da bi skušali te pridobiti, jih partizani samo napadajo. Vse se čudi, kako da partizanstvo ne uvidi, da more vsak napad na zapadne zaveznike naših koroških stvari samo škodovati.

INVAZIJA? — Nekateri koroški Nemci se boje, da bi Jugoslavija napadla Koroško in jo zavzela, če bi velesile prisodile tudi slovenski del Koroške Avstriji. Drugi se čudijo, s kakim uspehom bi mogla Jugoslavija to storiti. Izvažala bi brez dvoma Ameriko in ta bi kljub kakšnemu sovjetskemu vetu že znala spraviti Tita iz Koroške. Vendar je nekaj ljudi, ki se tega boje.

MISLJENJE SLOVENSKE KOROŠČEVJE precej jasno. Vsi bi radi pod Jugoslavijo. Hoteli bi biti združeni z ostalimi Slovenci. Zlasti doba Hitlerjevega nacizma je vse izučila, kaj se pravi biti skupaj s temi zagriženimi Nemci. Vsi pošteni pa se tudi boje take Titovine, kakoršna je sedaj. Na drugi strani pa si mislijo (po našem mnenju upravičeno), da bo že enkrat minila komunistična propaganda in da

nemčevanjem Slovencev, toda ta boj proti starim številkam, ki kažejo tako jasno na nemško nasilnost, tudi priča, da se Nemci niso prav nič poboljšali. Če ostane Koroška pod nemško Avstrijo, bodo vse storili, da še ostane Slovencev čimprej po-nemčijo.

Otrok vprašuje

Sedi mati v deželi solza, vzdihov in molitev. Večer je in mrzla je peč, kamor se je prslonila. Oko ji gleda v daljavo, skozi naravno zaledeno okno, kje se na štetku v mavrčinah kolobarjih še nakazujejo zadnji obrisi ugašajoče zarje. Sedi mati in z roko privija k sebi tistega kodrolasega Markca, ki se ne spominja očeta, saj je bil še v zibki takrat, ko ga je bil pokrival in odšel z drugimi sto in sto, ki so tudi odšli! Odšli . . . Marček zdaj še ne ve, čemu so odšli, pa nekega dne se bo tudi njemu posvetilo in bo vedel. Takrat ne bo na vprašanje, ki mu ga včasih zastavi mamička, pa tetke in dedek: "Marček, kje je pa očka?" odgovarjal samo s tisto besedo, ki mu gre zdaj še tako težko iz ust: "Talijski", marveč bo povedal, da je očka daleč in da je daleč zato, ker je njegaj, Edija in Majdo in Janca ljubil preveč, da bi bil mogel ostati . . . Prede mati z mehko roko po kodrih mlajšega, v drugo pa objemlje Edija, ki je že starejši in se očeta še spominja. Janec in Majda sta še v šoli in dokler ju ne bo, materi ni treba k delu.

Pa se Edij zamisli in vprašuje zvedavo, skoraj zasanjan: "Mamica, kje pa je Italijski?"

"Mamica, kdaj bo prišel očka?"

"Očka . . ." Samo to še odgovori mati, več ne more; pa tudi če bi mogla, bi ne znala odgovoriti. Res, ko bi tega vprašanja ne bilo, bi še vse kako šlo, tako pa vse zastane in vse obnemore. Otrok pa misli, da mu mati noče povedati, ker mu

"No, mamica," jo zdaj povleče za roko, "povej, kdaj bo prišel očka?"

"Joj, ko bi mati vedela kdaj! Kako rada bi mu odgovorila, sploh bi ne čakala, da bi to vprašal ne ta, ne oni. Nič! Kar sama bi jim povedala," srčki moji, oče bo prišel jutri, pojutrišnjem, v nedeljo, o Veliki noči, bo prišel." Tako pa ne more, ker ne ve. Ve samo, da bo nekoč prišel, ker to veruje. In ker ve samo to, tudi odgovori tako:

"Prišel bo, Edi."

Te besede pa je Edij že tolikrat čul za odgovor na svoje vprašanje, da jim prav težko verjame. To je prav kot tisto, kadar mu kaj zaželjenega objubljujejo, pa pravijo: "Ko boš velik, več takrat . . ." Kdaj bo Edij velik in kako je sploh tobiti velik? Trga in veže spet svoje misli, da se mu zmedejo kot svitek volne, ki se je bil zakotalil pod mizo, se ovil krog stolov in obtičal nekje za pečjo, da je vsa dolga nit, ki se je bila odvila z njega, prepregla tla ko pajčevina, ki jo je bil zadnjič kot v deveto čudo ves

"Kaj naj zdaj stori mati? Z desnico privije Markca čisto k sebi, ker mu je glavica že omahnila in dremlje, in odgovarja kot v sanjah.

"Daleč, je daleč, ti pravim. Vsaj tako daleč, da bi majcen kot si, hodil tja prav do pirhovit in še čez, če bi se namenil tja. To je čudna dožela, vsa drugačna kot naša. Nič ni snega in mraza tam kot je tu pri nas, samo sonce, samo božje sonce ves ljubi božji dan!"

"Pa ponoči tudi, mamica?"

"Ponoči pa sonce tudi tam spi, kot pri nas in po vsej zem-

lji," se nasmehe in objame dečka še bolj. "Ponoči," nadaljuje pritajeno, skrivnostno, da se malemu zavzeto širijo oči, "ponoči so tam svetle zvezde, ki prav nizko svetijo, da se vsa zemlja blišči, kot če pri nas mesec pošije na snežec tam v bregu. Takrat tudi tam vsi spe in sanjalo."

"Očka tudi?"

"Tudi očka . . ."

"In o nas sanja? O meni, mamica?" se brž spomni nase fantiček.

"O vseh nas sanja, tudi o tebi."

Potem je tiho vse. Marček dremlje in očke se mu v dremoti veselo nasimhajo. Edij vrta in riže v svoje nejasne predstave o tej čudni deželi Italiji, kjer mora biti dobro, lepo in toplo. Saj mamička tako pravi, mati pa strmi v noč, ki neslišno, poljubljiva vsak kot in sleherni bitje in v svojem poljubu nosi mir in sanje, ki bodo umirile vse, prav vse. Nič ni v nji žalosti, trpečih vzdihov, sadma toplo, predana ljubezen jo živi, do njega, ki ga bo čakala vse dni in ga bo dočakala, tako trdna je njena vera, pa do teh drobcev, ljubkih črvičkov, ki jo naprej in naprej vprašujejo za očetom in samo o njem hočejo govoriti.

Čez čas pa se zopet zavede Edij in spet zasepeče materi na uho tisto vprašanje, ki ga je čula že tolikrat iz ust vseh treh, onih dveh, ki sta zdaj v šoli, pa tega, ki jo zdaj vprašuje spet:

"Mamica, kdaj bo prišel očka?"

"Očka . . ." Samo to še odgovori mati, več ne more; pa tudi če bi mogla, bi ne znala odgovoriti. Res, ko bi tega vprašanja ne bilo, bi še vse kako šlo, tako pa vse zastane in vse obnemore. Otrok pa misli, da mu mati noče povedati, ker mu

"Pa o Veliki noči?" je deček ves v ognju.

"Morda, o Veliki noči . . ."

"Mamica, povej no, kdaj? Saj Velika noč, praviš, bo kmalu. Bo prišel o Veliki noči?"

"Ne vem, sinko zlati," in zajoče, ker zares ne more več odgovoriti. Topla solza je kanila dečku na lice, iz materinih oči topla, mehka solza. Zdrnce se otrok, sam se iztrga materi, potem pa jo objame močno, močno; "Ne mamička, ne! Jokati ne smeš!" In čez čas doda, kot da je nekaj vanj posijalo, kar še ne pozna: "Saj bo prišel očka, mamička, kmalu bo prišel, prej ko bom velik bo prišel!"

Mati pa zajoče še bolj. A zdaj ne joče več iz grenkobe, zdaj joče nad vero, ki je v otroku . . .

zavzet ogledoval na podstrešju tam na prečnem tramu. Kdaj bo tisto, kar mamička trdi, da bo očka prišel, pa Edij ne more in ne more umeti? Pa se zamisli, ker si je oboje po svoji čudni negotovosti tako na las podobno in vpraša v prepričanju, da je pravo uganil in da bo zdaj mamička vedela odgovoriti:

"Mamica, ali takrat, ko bom velik?"

Mati pa se nalahko nagne čisto k njegovim očem in ga poljubi, kot bi ga hotela tolažiti: "Oh, Edij moj, prej, prej . . ."

"Potem kmalu, mamička?" je deček ves srečen.

"Kmalu, Edij." Kaj mu je hotela drugega odgovoriti kot to, da kmalu, kmalu, če tudi sama kaj malo verjame, da bo tako.

Edij je potolažen, sicer čisto potolažen ni, a vsaj nekaj trdnega je zdaj v njem, kar mu bo govorilo kar naprej — da bo kmalu. Mati pa dobro ve, da ne bo dolgo, ko bo tudi na ta "kmalu" iskal odgovora: kdaj?? . . . Ne moti se prav nič, kajti Edij se je nenadoma domislil, da mora ta kmalu imeti tudi čisto določno ime, ki naj že bo nedelja ali Velika noč, ali sam ne ve kaj. Ve pa, da nekaj mora biti in tisto nekaj, kar naj bo že ime dneva ali noči, kakor že, hoče vedeti. Mamička bo že vedela, saj to se je bil že sto in stokrat uveril, da mamička vse ve.

"Mamica, kdaj bo pa to: kmalu? Ali jutri . . .?"

"Ne, jutri še ne, Edij!" mu odgovori mati s tiho bojaznijo, da bosta naštela do tam, kjer ne bo več odgovora.

"Potem v nedeljo, mamička," vpraša otrok še bolj živo.

Materin glas pa je vedno tišji, kajti vse kar govori, mora odgovoriti z — ne.

"Tudi v nedeljo še ne."

"Pa o Veliki noči?" je deček ves v ognju.

"Mamica, povej no, kdaj? Saj Velika noč, praviš, bo kmalu. Bo prišel o Veliki noči?"

"Ne vem, sinko zlati," in zajoče, ker zares ne more več odgovoriti. Topla solza je kanila dečku na lice, iz materinih oči topla, mehka solza. Zdrnce se otrok, sam se iztrga materi, potem pa jo objame močno, močno; "Ne mamička, ne! Jokati ne smeš!" In čez čas doda, kot da je nekaj vanj posijalo, kar še ne pozna: "Saj bo prišel očka, mamička, kmalu bo prišel, prej ko bom velik bo prišel!"

Mati pa zajoče še bolj. A zdaj ne joče več iz grenkobe, zdaj joče nad vero, ki je v otroku . . .

Kupujte Victory bonde!

MALI OGLASI

Stanovanje iščejo

Tri odrasle osebe bi radi dobile v najem stanovanje 2 ali 3 sob kje v clevelandski naselbini. Kdor ima kaj primerne za oddati, naj pusti naslov v uradu tega lista.

(Apr. 23, 25)

Za eno družino

Naprodaj je velika hiša za 1 družino, 4 spalnice, kuhinja s ploščami obložena, enako kopalnica, parna gorkota, komb. okna, lot 70x970; okrog 40 sadnih dreves, trta, kokošnjak. Pravi dom za človeka, ki ima rad velik prostor. Pripeljite se do 33001 Vine St., in si sami ogledajte. Cena je \$18,000.

(Apr. 21, 23, 25)

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, Alpe itd., se lahko in samostojno obrnete na

L. Petrich — IV 1874

1901 KILDEER AVE.

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIK ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se priglajo.

Dobra plač

Hrana in uniforme zastoj

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901 700 Prospect Ave.

Za tovarniška dela

Lahko delo v veliki pivovarni na vzhodni strani stalna dela v oddelku za pošiljanje in napolnjevanje Dobra plača od ure.

Zglasite se v

Carling's Brewing Corporation of America

E. 93rd in Quincy.

ZA PREKLADANJE TOVORA

Nickel Plate tovarno skladišče E. 9th St. in Broadway

Plača 93¼c na uro Čas in pol za nad 8 ur

Zglasite se pri Mr. George J. Wulff Nickel Plate R. R. Co. E. 9th & Broadway

(80)

Sprejme se takoj carpenterje

Sprejme se foremana in carpenterje za delo na vzhodni in zapadni strani mesta; delo na novih hišah; bonus ob veterini. Pokličite LI 3338 ali GL 6947 in vprašajte za Mr. Morrison. (82)

MALI OGLASI

Stanovanje iščeta

Mlad zakonski par z 1 otrokom išče stanovanje 5 do 6 sob. Povejte na 996 E. 77. St. ali pokličite med 5 in 6 zvečer HE 7910. —(80)

Furneži

Novi furneži za premog. olje, goriko vodo ali paro. Resetting \$15 — čistenje \$5 premenjamo stare na olje Thermostat

Chester Heating Co. 1193 Addison Rd. — EN 0497 Govorimo slovensko (81)

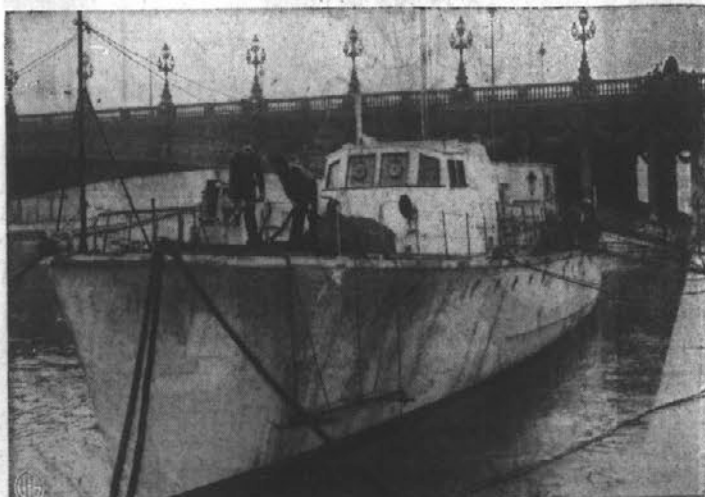
Stanovanje išče

Starejši zakonski par išče stanovanje 2 ali 3 sobe v okolici St. Clair Ave. Če ima kdo kaj primerne, naj pokliče EN 9138. —(81)

SEDMAK Moving & Storage

ALSO LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St. KE 6580

Ladja nov dom. — Pomankanje stanovanj ni samo v Zed. državah, ampak je tudi onstran morja. Marcel Saudouy, veteran svobodne Francije, je povečeval malemu torpednemu čolnu v vojni. Sedaj pa si je kupil tak angleški čoln, da bo njegova družina imela ne samo stanovanje, ampak se bodo tudi lahko odpravili po morju v razne kraje. Čoln je zasidan v Seini v Parizu. V ozadju je videti most Aleksandra III.

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Po gošči je vendar nekaj šumotalo. Ali je lačna zver, ali je hudoben človek, ki mu grdobij za danes še ni zadosti? Kar se razgrnejo veje, na cesto stopi velika, močna ženska in se ozre. Oči je morala biti dobrih, precej se je namerila h Kristofu Planini in Mihaelu in počenila ob njima.

"Tuja sta, najbrže hudo ranjena, pa živa še," je mrmrala. "Ali je še kdo kje?"

Hitro je pregledala vzdolž ceste, pa ni bilo nič. Preteknila je še goščo in našla nezavestnega Zleborja.

Silna ženska ga je pobrala kakor negodnega otroka in ga položila kraj ceste.

"Tu naj te najdejo, če jim je kaj zate, seme malopridno," je dejala in se vrnila h Kristofu in Mihaelu in ju še enkrat otipala za ramani.

Kristof je imel prebodeno ramo, zrušil pa ga je trd udarec po glavi.

"Hudo si jo dobil, pa izliral se že boš, če me boš slušal," mu je tiho govorila, kakor mati bolnemu otroku.

Mihaela je izpodnesel čekan, ki ga je na glavi kljunil bolj

ploskoma ko z ostrino in ga o-mamnil in precej ranil.

Ko ga je ženska obračala in obtipavala, je vzdihnil in se je osvestil.

"Kaj je" je dejal, kakor bi ga bila zbudila iz spanja.

"Mislim, da ne bo hudega," mu je nasmehom odgovorila, kakor bi jo bil vprašal po tem.

Oprl se je na komolec in se zavedel.

"Kje so tovarniki" je vprašal. "In kje gospodar?"

Bolečina na glavi je bila vendar prehuda: omahnil je na pleča in zamižal.

"Tako ne bo nič!" je ženska odločno rekla. "Poskusi vstati!"

Bil je kakor otrok. Bolelo ga je, pa slušal je in napol je vse moči, da bi zuznil kvišku.

Ženska ga je podprla in postavila na noge.

"Stoj!" je rekla. "Ne o-

mahuj mi, če ne, te pustim zverem, boš videl!"

"Bog te je dal — kdo pa si, o ženska?"

"Rodana mi pravijo. Pa le stoj, priložnosti bo dosti, da me boš bolje spoznal."

Bal se je vendar, vsega se je bal. ženske, njene pretnje, noči in zveri. S trdno voljo se je obdržal na nogah in videl, da se je ženska sklonila še k nekemu.

"Joj, saj to je gospodar!" je vzdihnil, ko so ga oči bolj ugenile, ko spoznala.

"Ti in tale podjeta z menoj," je ženska dejala. "Dom mi je prav blizu v hosti. Glej, da boš dobro hodil, tegale bom pa nesla, ni drugače."

"Še vzdignes ga ne, nikar da bi ga nesla!" je dvomil.

Najprej je pobrala Kristofov rapir, ki je ležal blizu ranjenca, in ga dala Mihaelu: "Na, opiraj se ob tole! Še prej pa vsaj toliko pripazi, da mi dedec ne omahne po strani. Pazi, ko ga dvignem cucoramo."

Ženska se je pripognila in oprezno dvignila nezavestnega ranjenca, ki je bil ves mehak in težak.

Zlezla je podenj in ga že imela cucoramo.

"O ti galijot babji!" se je ranjeni sluga začudil.

"Zdaj pa kar za menoj!" mu je velela in tako pripogniv nesla ranjenca, da ji je na hrbtu bolj ležal ko sedel. Hosta je vzela vse tri.

Pod Peščenjem so tlačanski mladeniči zbrali natovorjene konje, kolikor se jih ni razteplelo v temo in Bog ve kam. Ko je bilo tam gori vsega konec, sta tudi Majnhalm in Henrik z vsemi drugimi prišla tja dol. Henrik in oskrbnik Hartvik sta bila ranjena, pa ne zelo, en hlapec je bil ubit, Zleborja in Hotimira ni bilo odnikoder. Majnhalm je trdo gledal.

Malo pred njim je v isto smer hitel tudi Budislav in si izbral na križpotju v Dednem dolu.

"Do ljudi moram, da mi jutri pomagajo odtod," je vedel in prišel h kresu.

"Srečen, vesel vam bodi kres tudi leto osorej in vselej!" je pozdravil, ko je iz teme stopil v svet ognja in se je ples okoli kresa za trenotek ustavil.

"Pozlatila se ti usta!" se je Ljubin zahvalil in vprašal: "Kdo si? Iz teh krajev nisi."

Budislav je naglo povedal, kdo in odkod je, zakaj je tu in kaj bi rad.

"Najprej te bo treba skriti," je Vitogoj menil. "Če te grajski izvožajo, ne boš tako kmalu spet videl Krke ali pa nikoli več!"

Te misli so bili vsi in pripuknem mladenič se je smilil vsem.

"Kar z namo pojdeš, pa je," je Ljubin dejal. "Nihče te ne bo našel, tako te bomo skrili."

Živovit, odrasli sin svobodnjaka Gorazda, je ves čas molčal in opazoval Budislava; zdaj je rekel: "Stojte, poslušajte še mene! Če pojde z vami, bo gradu preveč na nosu, preblizu ste mu. Z menoj naj gre, v hiši mojega očeta je varen, pa če se ves grad postavi na glavo."

Tako je možko dejal in smehljaje se segel Budislavu v roko.

"Če ti je prav, kar pojdiva," ga je povabil. "Najbolje bi bilo."

"Saj res!" je Ljubin pritegnil.

Medtem se je tudi Hotimir pritisotapil v bližino kresa in videl Budislava, ki ga seveda ni poznal.

"Najbrže je ubežnik, kdo izmed tovarnikov," je mislil in se ni upal dalje. Sram ga je bilo, da bi se ob kresu pozdravil s človekom, ki bi ga bil še prav pred kratkim smel potolči.

Le od daleč je gledal Živko, svoje in njene starše in sosedo in poslušal mladenke kresnice, ki so hodile ob bližnjih njivah in prepevale kresne pesmi.

"Nič, na grad pojdem!" se je naposled odločil. "Nemara, da bi me jutri iskali, če so me nočoj pogrešili."

In je šel. Ko je prišel gor, so hlapci baš prinesli Zleborja. Hudo se je prestrašil.

"Preveč sem ga, ubil sem ga!" ga je žgalo v prsih, da bi bil prav lahko tuhlil.

Ko so mu povedali, da se že zaveda, je šel šel domov in se skoraj kesal, da ga ni huje ranil.

"Škoda, dvakrat bi bil moral pritisniti! Imel sem ga pod pestjo, pa sem ga vendarle premalo zmečhal! Jutri že lahko spet neslanari."

Kres je ugašal.

Moški so si iz njega vzeli po en ugalel ogorek. Doma ga je treba vtekiniti strehi v kap, da se do leta osorej odžene pogubni pogor.

Ženske so pobrale šopke ivanjskih rož in liste habata. Tudi vse to se mora zatekniti v streho, da besni, uroki in koste bolezni ne pridejo do ljudi in do živine.

"Če sta kresni ogorek in ivanjska roža v strehi, ne trešči vanjo," jih je opominjal Ljubin.

Živka je ves večer močno pogrešala Hotimira. Do zadnjega je upala, da bo vendarle priteknel odkod. Prav potrta je z

drugimi šla domov. Današnji dan je bil zanjo nesrečen in o-tožen. Grajski Zlebor in tista strašna nevestina dolžnost do gosposke sta ji ga onečedila in čisto priskrunila. V otožnosti je bila skoraj že obupala, da bo kedaj žena Hotimiru.

"Pa Bog vedi —?" ji je mlado srce spet začelo upati, ko ji je bilo najhuje. "Nemara, da oče in mati pravijo prav, češ, naj se nikar ne bojim. — Kaj, ko bi mi ga čari nocojšnjega skrivnostnega večera hoteli pokazati?" se je spomnila že na pol vesela.

(Dalje prihodnjič.)

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhuje še pride

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAK
HE 2730. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.
SUPERIOR BODY & PAINT CO.
6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega
ANGLJSKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Ne čakajte, kadar imate

čut, da se vas prijemlje starost, če težko kontrolirate vodo, če vas peče v mehuru, če imate bolečine v hrbtu. Morda imate vnete žile. Vse to so nevarna znamenja. Pojdite k zdravniku, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v teh boleznih. Govorim slovensko.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC

433 CITIZENS BLDG., 850 EUCLID AVE.
TELEFON MAIN 6018
Uradne ure: 10 do 4 razen ob sredo in po dogovoru

HELP WANTED—FEMALE

Laundry Work

Experience Not Necessary
Day or Evening Shift
Steady Work
Hourly and Piecework Rates
Music While You Work
See Mr. Kraft
WEST END LAUNDRY
10610 MADISON AVE.

V BLAG SPOMIN
ENAJSTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA BLAGOPOKOJNEGA SOPROGA IN OČETA

David Wretschko

ki je preminil dne 21. aprila 1936.

Drugi soprog in ljubljeni oče! Danes ob blagom spominu enajste obletnice močno žalostni klečimo na Tvojem grobu; solza nam moči oko in rosi zeleno trato, katera krije naš ubegil up in nado. Snivaj v Bosu v tui zemlji do svidenja nad zvezdami!

Žalujoci:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, O., 23. aprila 1947.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE PRELJUBLJENEGA MOŽA IN OČETA

John Gornika

ki je umrl dne 23. aprila 1946.

Kako pozabit to gomilo, kjer Tvoje blago spi srce, ki je za nas skrbelo do zadnjega dne. Eno leto že Te krije zemlja, ko ločili smo se le za čas. Tam Tebi lepše sonce sije, kjer je pravi dom za nas. Bog Ti daj pčičilo, ko svetu že si dal slovo, ljubi soprog in dragi oče: Spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoci ostali:

MARY GORNIK, soproga,
SINOVI in HČERE.

Cleveland, O., 23. apr. 1947.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE PRELJUBLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Anton Starc

ki je umrl dne 23. aprila 1946.
Kako pozabit to gomilo, kjer blago tvoje spi srce, ki nam brezmejno vdano bilo ves čas do zadnjega je dne.

Žalujoci ostali:
FRANCES STARC, soproga,
SIN in HČERE.
Cleveland, O., 23. apr. 1947.

SAY IT WITH FLOWERS

Domov na Norveško. — Trygve Lie, glavni tajnik UN, ki nam ga kaže gornja slika se je podal domov v Oslo na Norveškem. Z njim na sliki je njegova hči Guri.